

Η Ιταλική Εισβολή στην Ελλάδα 28 Οκτωβρίου 1940

Το 1940 ο κόσμος ζούσε την τραγωδία ενός μεγάλου πολέμου. Η Γερμανία, με ηγέτη το Χίτλερ, μαζί με τη σύμμαχό της Ιταλία, με ηγέτη τον Μπενίτο Μουσολίνι, κατάφερε να κατακτήσει τις περισσότερες χώρες της Ευρώπης. Ο Ιταλός δικτάτορας αποφάσισε να κατακτήσει τη μικρή και όπως φαινόταν αδύνατη να αντισταθεί Ελλάδα. Έτσι άρχισε τις προκλήσεις. Στις 15 Αυγούστου 1940 ένα ιταλικό υποβρύχιο βύθισε το ελληνικό πολεμικό πλοίο "Έλλη".

Τα χαράματα της 28ης Οκτωβρίου 1940 ο Ιταλός πρεσβευτής στην Αθήνα ξυπνά τον πρωθυπουργό της Ελλάδας Ιωάννη Μεταξά. Η ιταλική κυβέρνηση απαιτεί να παραχωρηθούν στο στρατό της λιμάνια, δρόμοι, σιδηρόδρομοι και χώροι για στρατόπεδα. Απαιτεί με λίγα λόγια την παράδοση της Ελλάδας. Η απάντηση δε θα μπορούσε να ήταν διαφορετική: ΟΧΙ.

Το πρωί οι Ιταλοί άρχισαν να βομβαρδίζουν τα ελληνικά φυλάκια που βρίσκονταν στις κορυφές της οροσειράς της Πίνδου. Μετά το βομβαρδισμό οι Ιταλοί στρατιώτες άρχισαν να περνούν τα σύνορα. Η εισβολή άρχισε. Στην Αθήνα και στις άλλες πόλεις ο κόσμος ξυπνούσε με τον ήχο των σειρήνων. Κηρύχτηκε επιστράτευση. Τα πανηγύρια στους δρόμους θύμιζαν μάλλον στιγμές ευτυχίας και όχι πολέμου. Όλος ο κόσμος έτρεχε να καταταγεί και να πολεμήσει.

Μέχρι τις αρχές Νοεμβρίου οι Ιταλοί έκαναν συνεχώς επιθέσεις. Όμως δεν τα κατάφεραν να σπάσουν τις ελληνικές γραμμές. Ο ελληνικός στρατός ξεκίνησε αντεπίθεση που τον έφερε ελευθερωτή στις πόλεις της Αλβανίας όπου ζούσαν Έλληνες: Στην Κορυτσά, στους Αγίους Σαράντα, στην Πρεμετή, στο Αργυρόκαστρο. Ο μικρός στρατός που ο Μουσολίνι λογάριζε για εύκολο αντίπαλο όχι μόνο άντεξε αλλά κυνηγούσε τους Ιταλούς μέσα στην Αλβανία.

Ο βαρύς χειμώνας, η παγωνιά και το χιόνι που σκέπαζε τα βουνά της Πίνδου, ταλαιπωρούσε αφάνταστα τους στρατιώτες των δύο αντιπάλων. Τα κρυοπαγήματα και οι θάνατοι από το κρύο ήταν πολύ συχνά. Παρ' όλες τις κακουχίες, οι Έλληνες στρατιώτες πολέμησαν ηρωικά και κατάφεραν το θαύμα.

Την άνοιξη του 1941 οι Ιταλοί προσπάθησαν πάλι να επιτεθούν. Το αποτέλεσμα ήταν πάλι το ίδιο: Αποτυχία. Τη λύση έδωσαν οι σύμμαχοι της Ιταλίας, Γερμανοί. Στις 6 Απριλίου 1941 επιτέθηκαν στα βόρεια σύνορα της Ελλάδας. Η αποτελεσματικότερη πολεμική μηχανή της εποχής έπεσε πάνω στον εξαντλημένο από τον πόλεμο ελληνικό στρατό.

Μέχρι το τέλος Απριλίου οι Γερμανοί μπήκαν στην Αθήνα. Αρχίζει τώρα για την Ελλάδα η μαύρη περίοδος της κατοχής. Οι Έλληνες σε όλη τη διάρκεια της σκλαβιάς, δε σταμάτησαν να αγωνίζονται. Οργανώθηκε γρήγορα ένοπλη αντίσταση. Ο λαός υπέφερε από την πείνα και χιλιάδες πέθαναν αβοήθητοι στους δρόμους. Τα συσσίτια που οργανώθηκαν από τον Ερυθρό Σταυρό έκαναν κάπως πιο υποφερτή την κατάσταση. Η ευλογημένη ώρα της απελευθέρωσης έφτασε στις 12 Οκτωβρίου του 1944.

Ο επικός αγώνας των Ελλήνων στα βουνά της Πίνδου παραμένει στην ιστορία ως σημείο αναφοράς και τιμής. Είναι χαρακτηριστικό το δημοσίευμα μιας αγγλικής εφημερίδας στις 4.4.1941:

“Από τώρα και στο εξής δε θα λέμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες αλλά ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες.”

